

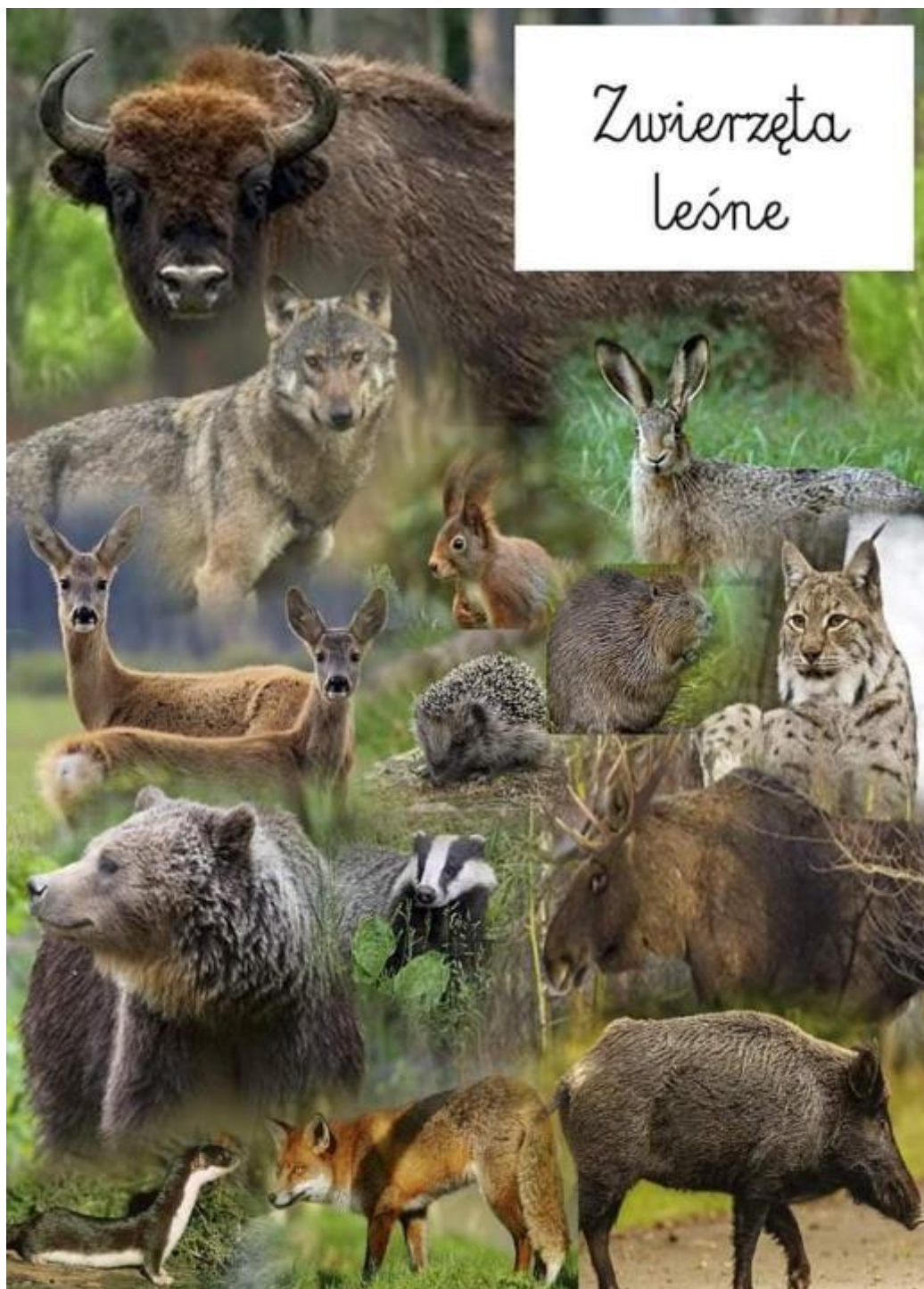
ZWIERZĘTA DUŻE I MAŁE (08 - 12.06.2020)

Drodzy Rodzice

Tematem tego tygodnia są zwierzęta dzikie i mieszkające w zoo. Rozmawiamy o mieszkańcach polskich lasów: dziku, zającu, lisie, sarnie, sowie, dzięciole. Dzieci naśladują ptaki i rozwiązują zagadki. Bawimy się w wycieczkę do lasu i przypominamy sobie, że trzeba tam zachowywać się spokojnie, bo mieszkają tam różne zwierzęta. Uczymy się, że są drapieżniki oraz zwierzęta roślinożerne. Poznajemy wiersz „Może zobaczymy” Heleny Bechlerowej. Ćwiczymy rozpoznawanie i podawanie nazw zwierząt mieszkających w zoo, oglądamy ich zdjęcia i poznajemy ciekawostki na temat ich życia – zwyczajów, pokarmu, wielkości, historii. Bawimy się w wybieranie dyrektora ogrodu zoologicznego i naśladujemy jego mieszkańców. Dzieci poznają masażyk ZOO (wg Bolesława Kołodziejskiego) oraz wiersze „Papuga” Jana Brzechwy i „Wąż” Ludwika Jerzego Kerna, bawią się w pląs „Pingwin”. Robią lwy z grzywami z włóczki. Próbują rozpoznawać różne zwierzęta na podstawie fragmentów zdjęć i pytań pomocniczych oraz naśladować je za pomocą ruchów. Rozmawiamy o różnych kotach – domowych i dzikich (żbik, ryś, tygrys) oraz o tym, jakie są różnice między kotkami, kotami i kocurami. Dzieci poznają zasady zachowania w sytuacji spotkania nieznanego lub dzikiego zwierzęcia. Opowiadają o przedmiotach, które przyniosły do przedszkola, związanych ze zwierzętami. Uczą się dzielić zwierzęta na różne grupy, biorąc pod uwagę na przykład ich wygląd, miejsce zamieszkania lub zachowanie. Przypominają sobie nazwy kolorów podstawowych, układają elementy od najmniejszego do największego i odwrotnie. Biorą udział w różnych zabawach związanych ze zwierzętami dzikim i mieszkającymi w ogrodzie zoologicznym. Oglądamy też zdjęcia różnych papug, zwracając uwagę na ich wygląd, miejsce zamieszkania, pożywienie i zdolność mówienia. „Papugowanie”, czyli tzw. echolalia, to powtarzanie usłyszanych słów czy zdań. Występują dwa typy echolalii: natychmiastowa (powtarzanie wypowiedzi od razu) i odroczone (powtarzanie po pewnym czasie – np. po kilku godzinach czy dniach). Na początku życia dziecka jest to zjawisko naturalne i występuje u większości maluchów jako etap nabywania mowy. W tym okresie można wykorzystać jej występowanie do uczenia nowych wyrazów czy zwrotów. Również starsze dzieci mogą się czasem w ten sposób bawić. Jeśli jednak dziecko skończyło już trzy lata i nadal często powtarza usłyszane słowa i zdania, może to wskazywać na opóźniony rozwój mowy lub inne zaburzenia. Niepokoić może szczególnie powtarzanie zwrotów bez związku z daną sytuacją, gdy np. w czasie zabawy dziecko deklamuje jednocześnie dialog usłyszany poprzedniego dnia w bajce, niezwiązany tematycznie z

podejmowaną aktywnością. Dobrze jest w takiej sytuacji poprosić o radę lekarza pediatrę i skonsultować się ze specjalistą.

Temat dnia: Mieszkańcy polskich lasów 08.06.2020

1. Może zobaczymy – poszerzanie wiedzy dzieci o nazwy zwierząt żyjących w polskich lasach: dzika, zająca, lisa, sarny. Wdrażanie do szanowania zwierząt i ich miejsca zamieszkania.

„Może zobaczymy” Helena Bechlerowa

Idźmy leśną ścieżką

Cicho, cichuteńko,

Może zobaczymy

Sarniátko z sarenką.

Może zobaczymy

Wiewióreczkę małą,

Jak wesoło skacze

z gałęzi na gałąź.

I niech nikt po lesie

Nie gwizdże, nie woła

– Może usłyszymy

Pukanie dzięcioła.

A może zaśpiewa

Między gałązkami

Jakiś mały ptaszek,

Którego nie znamy

I będzie nas witał

Wesoło piosenką.

Tylko idźmy lasem

Cicho, cichuteńko.

dzik

zając szarzak

jelen szlachetny

sarna

lis

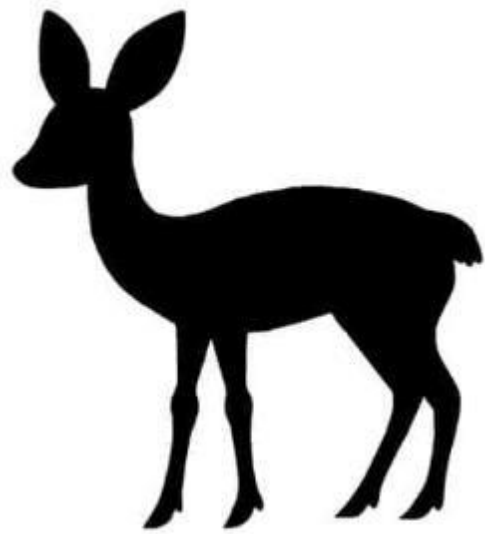
wilk szary

R. pyta:

- jakim miejscu jest mowa w wierszu?;
- Jak należy się w tym miejscu zachować?;
- Dlaczego powinniśmy być tam cicho?;
- Jakie zwierzęta mieszkają w lesie?

Mieszkańców lasu jest znacznie więcej, popatrz;;R. wyklada ilustracje zwierząt: dzika, sarny, jelenia, zająca, sowy, lisa, wilka. Każda ilustracja jest podzielona na dwie części. Dziecko składa obrazki zwierząt, podaje ich nazwy, dzieli się swoją wiedzą na ich temat, R. uzupełnia wiedzę dziecka. Drapieżniki: lis rudy z pięknym ogonem zwanym kitą; wilk – bardzo podobny do dużego psa; sowa – żywią się innymi zwierzętami. Lis i sowa drobnymi – myszami, wilk – większymi od siebie. Najczęściej poluje na jelenie i sarny, potrafi upolować dziką, a nawet żubra, ludzi się boi i ucieka przed nimi, żyje w stadzie. Roślinożerne: dzik, sarna, jelen, zając – żywią się roślinnym pokarmem (listkami, młodymi pędami, trawą, jagodami, żołądziami). Zające, żaby, jeże mieszkają w lesie samotnie. Podczas zabawy można wprowadzić elementy języka angielskiego, np. las – forest, lis – fox, wilk – wolf)

2. „Wędrówka do lasu” – zabawa naśladowcza, rozwijanie kreatywności ruchowej, ćwiczenia słuchowe. R. zaprasza dziecko na wycieczkę do lasu. Dziecko Idąc, mówi rymowaną: Domem zwierząt jest ten las. Cichuteńko już być czas. Mówiąc rymowaną, dziecko modeluje głos od głośnego do cichego skandowania.

Znakiem wejścia do lasu są jego odgłosy

(<https://www.youtube.com/watch?v=vY6wBDCBtzU>), w tle słycać szum drzew i śpiew ptaków, dziecko nasłuchuje. W czasie zabawy dziecko wykonuje różne czynności (np. stawia duże kroki, żeby ominąć mech; idzie na palcach i rękoma odgarnia gałęzie; idzie stopa za stopą po wąskiej ścieżce; przeskakuje przez strumyk), a także naśladuje zwierzęta, które słyszy (dziki – dzieci chodzą na czworakach, wężą i chrumkają; ptaki, w tym dzięcioł – dziecko macha rękoma, biegnie na placach, gdy usłyszy dzięcioła, stuka w podłogę; jelenie – dziecko powoli porusza się w pozycji na czworaka, wyciąga głowę w górę). Powrót z lasu: dziecko wędruje po sali, zbiera szyszki jako pamiątki z lasu.

3. Praca z KP2.35 – usprawnianie percepcji wzrokowej i małej motoryki. Dziecko wyszukuje ukryte zwierzęta: sowę, dziką, lisa, sarnę, zającą. Podają ich nazwy, przeliczają i odpowiednio koloruje, może również pokolorować las.

4. Ćwiczenie percepcji wzrokowej – rozetnij karty na połowę, pomieszaj, połącz zwierzę z jego cieniem

Temat dnia: Z wizytą w zoo - 09.06.2020

1. „Masażyk zoo” – przełamywanie bariery dotyku, zabawa dziecka z rodzicami, rodzeństwem.

„ZOO” - Bolesław Kołodziejcki

Tutaj w ZOO jest wesoło,

Tutaj małpki skaczą w koło, (skoki dłonią po okręgu)

Tutaj ciężko chodzą słonie, (naciskanie pleców wewnętrzną stroną dłoni)

Biegną zebry niczym konie, (lekkie stukanie dłońmi zwiniętymi w pięści)

Żółwie wolno ścieżką kłapią, (powolne lekkie przykładanie dłoni za dłonią do pleców)

W wodzie złote rybki chlapią, (pocieranie pleców raz wewnętrzną, raz zewnętrzną stroną dłoni) Szop pracz, takie czyste zwierzę,

Ciągle sobie coś tam pierze. (pocieranie dłońmi pleców)

Struś dostojnie w koło chodzi,

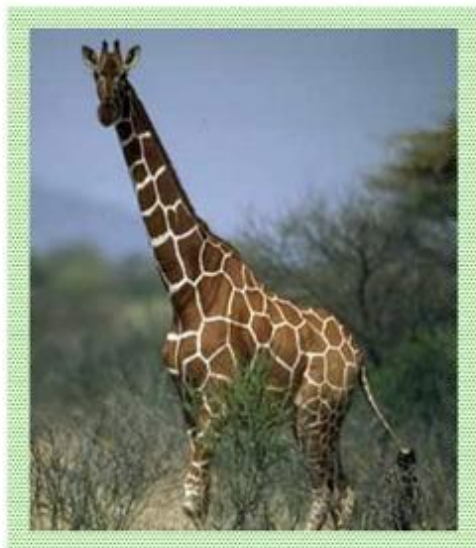
Spieszyć mu się nie uchodzi, (powolne kroczenie po plecach dwoma palcami)

A w najdalszej części zoo,

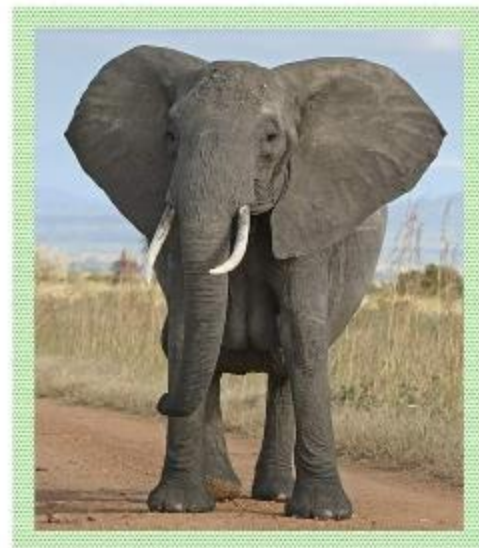
Dwa leniwce się gramolą, (wolne przesuwanie dłoni z góry do dołu, z boku ku środkowi pleców) Wolno wchodząc na dwa drzewa,

Gdzie się każdy z nich wygrzewa, (zatrzymanie dłoni)

I zapada w sen głęboki...

żyrafa

słoń

goryl

zebra

gepard

HIPOPOTAM

TYGRYS

2. Wirtualna wizyta w Warszawskim Ogrodzie Zoologicznym – prezentacja multimedialna online. Rozpoznawanie i podawanie nazw zwierząt mieszkających w zoo. Rozwijanie kreatywności ruchowej poprzez naśladowanie gestem i ruchem wybranych zwierząt. Oglądanie zdjęć zwierząt, poznanie ciekawostek na temat ich życia: zwyczajów, pokarmu, wielkości, historii (<http://zoo.waw.pl/wizyta-w-zoo/poznajmy-sie/mieszkancy-zoo.html>).

R. rozkłada duży arkusz papieru w jednolitym kolorze (np. brystol A6). Wokół za pomocą klamerek są przypięte ilustracje zwierząt, widoczny jest tylko fragment zwierzęcia (tygrysa, lwa, papugi, słonia, osła, strusia, szympansa, orangutana, tukana, pingwina, żyrafy), o wielkości fragmentu decyduje R. znający możliwości i wiedzę dziecka. Dla ułatwienia zadania R. zadaje dziecku pytania:

- Jakie zwierzę ma długą szyję?;
- Jakie zwierzę jest w paski?;
- Jakie zwierzę ryczy?;
- Jakie zwierzę znosi duże jajka?;
- Jakie zwierzę jest rude?;
- Jakie zwierzę potrafi naśladować mowę człowieka?;
- Jakie zwierzę ma ogromny dziób?;
- Jakie zwierzę ma ogromne uszy?;

- Jakie zwierzę jest ptakiem, a nie potrafi latać?;
- Jakie zwierzę lubi banany?;
- Jakie zwierzę woła i-a, i-a?.

Dziecko z pomocą pytań odgaduje zwierzęta. Każde odkryte zwierzę jest odpinane od kartki, prezentowane w całości i za pomocą klamerki zawieszane na lince. Dziecko tworzy wystawę zwierząt, które mogą zamieszkiwać zoo. Podczas zabawy można wprowadzić element języka angielskiego, np. tygrys – tiger, lew – lion, papuga – parrot, słoń – elephant

3. „Parada zwierząt” – dziecko wyliczanką wybiera zwierzę, które będzie naśladować.

Wyliczanka (dziecko wylicza, skandując i dotykając po kolei sylwet zwierząt):

Na me oczy. Na me uszy.

Teraz w pokoju się poruszy... słoń, osioł itd.

Dziecko proponuje sposób naśladowania zwierząt.

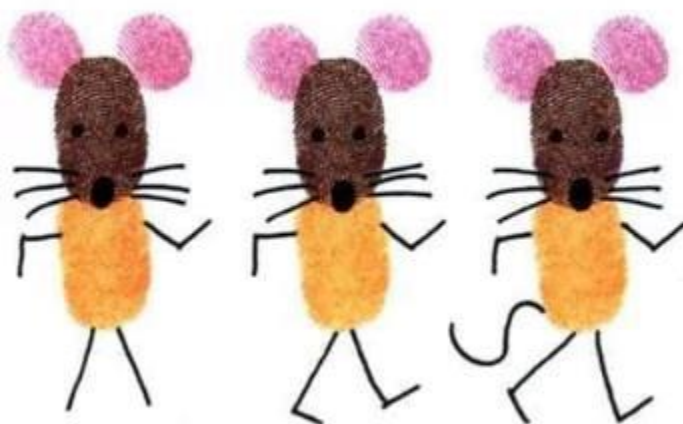
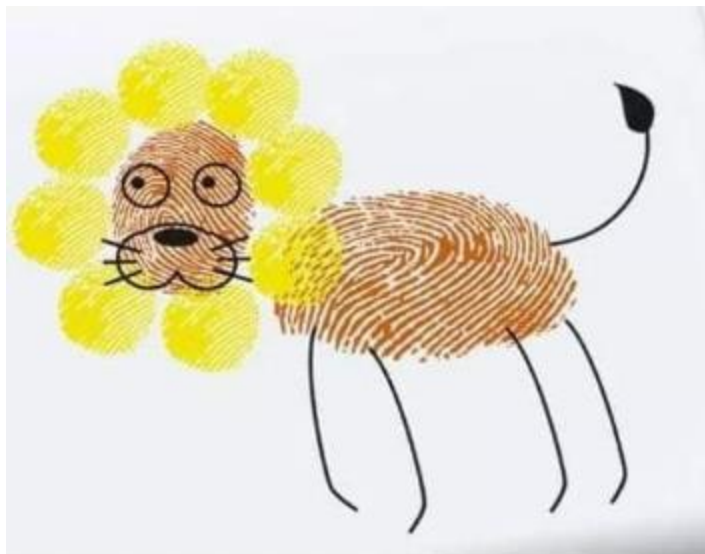
4. „Lew” – praca konstrukcyjna z wykorzystaniem W.41. Dziecko wypycha elementy lwa, nakleja włóczkę (grzywa, ogon) oraz łączy poszczególne elementy. R. pomaga w nacinaniu miejsc łączenia.

lew

Praca plastyczna: Odciskamy kciuk w kolorze danego zwierzątka (tułów, głowa) resztę dorysowujemy mazakiem (oczy, nos pyszczek, nogi, ogon). Miłej zabawy☺

Przykłady paluszkowych zwierzątek.

Temat dnia: Gadający ptak – papuga - 10.06.2020

1. „Kolorowe papugi” – zapoznanie z wyglądem i zwyczajami papugi. Utrwalenie znajomości kolorów podstawowych. R. prezentuje dzieciom zdjęcia wybranych papug: ary, nimfy, żako, kakadu, barabandy, papużki nierozłączki. Dziecko i R. prowadzą swobodną rozmowę o wyglądzie papug, zwracają uwagę na ich ubarwienie (dziecko stara się podawać nazwy kolorów), dzioby, naturalne miejsce zamieszkania. R. opowiada, że papugi, które żyją w naszych domach lub w zoo muszą być chronione w klatkach bądź zamkniętych pomieszczeniach, duże klatki nazywają się woliery. R. wysypuje na dużą tacę pokarm dla papug. R. podaje nazwy nasion, dzieci zaliczają papugi do zwierząt roślinożernych.

2. „Ara – porozmawiaj z nami zaraz” – wdrażanie do wyraźnego mówienia. R. zwraca dziecku uwagę na umiejętności papug, z dzieckiem zastanawia się: *Co potrafi robić papuga?* Odpowiedzi szukają w wierszyku J. Brzechwy.

Papuga - Jan Brzechwa

„Papuzko, papuzko,

Powiedz mi coś na uszko.”

„Nic nie powiem, boś Ty plotkarz,

Powtórzysz każdemu, kogo spotkasz.”

Rozmowa na temat umiejętności papug.

R. proponuje dziecku zabawę. Do zabawy są potrzebne ilustracje różnych obiektów, których nazwy mają prostą budowę fonetyczną (nie posiadają grup spółgłoskowych, głosek rzędu szumiącego; sz, ż, cz, dż i r), np. wazon, koń, lama, telefon, ołówek, buty, oko, ucho, nos, las, lew, papuga, osioł, tukan, woda, taca, pies, kot, rogalik, sok, pani, pan, pędzel, kanapa, fotel. Potrzebny będzie kontur klatki dla ptaków. Dziecko (opiekun papugi) losuje znaczek. Podchodzi do rodzica - papugi i mówi: „Ara, porozmawiaj z nami zaraz. Powiedz...” (podaje nazwę tego, co jest przedstawione na obrazku). R. zwraca uwagę, aby dziecko-opiekun powiedziało bardzo wyraźnie tę nazwę.

Pokoloruj papugę według własnego pomysłu. Podczas kolorowania wysłuchaj piosenki.

https://www.youtube.com/watch?v=ZkKux_BcC6o

3. „Papuga” – praca plastyczna z wykorzystaniem barw podstawowych, obserwowanie efektów plastycznych, doskonalenie umiejętności posługiwania się pędzlem. Dziecko otrzymuje kartkę z wyciętym konturem papugi (bez dzioba), przymocowanym do kartki spinaczami. Za pomocą pędzla posuwistym ruchem nanosi farbę od brzegu konturu do środka, kolory mogą się łączyć ze sobą, tworzyć efekty plastyczne. R. delikatnie odpina spinacze, zdejmując pierwszą kartkę, na drugiej prezentuje się kolorowa papuga, dzieci podziwiają powstałe efekty kolorystyczne, przyklejają swoim papugom dzioby i oczy, rysują flamastrem nogi.

4. Wąż – usprawnianie małej motoryki, kreślenie linii ciągłych nieregularnych R. recytuje wiersz L.J. Kerna.

Wąż - Ludwik Jerzy Kern

Idzie wąż wąską dróżką.

Nie porusza żadną nóżką.

Poruszałby, gdyby mógł,

Lecz wąż przecież nie ma nóg.

Dziecko kreśli drogę węża palcem na różnych powierzchniach (po dywanie, podłodze, stole, regale, oknie). Otrzymuje papier pakowy przycięty w długie pasy, które są wąską dróżką węża. R. prosi dziecko, by namalowało flamastrami, jak idzie wąż (linia falista, prosta, zygzak). Dziecko ozdabia węża.

Temat dnia: Duży kot – ryś 12.06.2020

1. „Gdzie jest kotek?” – zabawa słuchowa, uwrażliwianie słuchu fizycznego, określanie kierunku, skąd dochodzi dźwięk, doskonalenie sprawności grafomotorycznej.

Dziecko siedzi na krzeselku i ma zasłonięte oczy, Rodzic chodząc po pokoju miauczy cicho. Zadaniem dziecka siedzącego na krzeselku jest określenie, z której strony dochodzi dźwięk kota. R. zwraca uwagę na zachowanie ciszy podczas zabawy.

R. ma przed sobą kartkę i ołówek.

Portret kota - Beata Kamińska

Rysowanie kota,

Dla chętnego...

To nic trudnego!

Głowa okrągła jak słońce,

Dwa uszka sterczące,

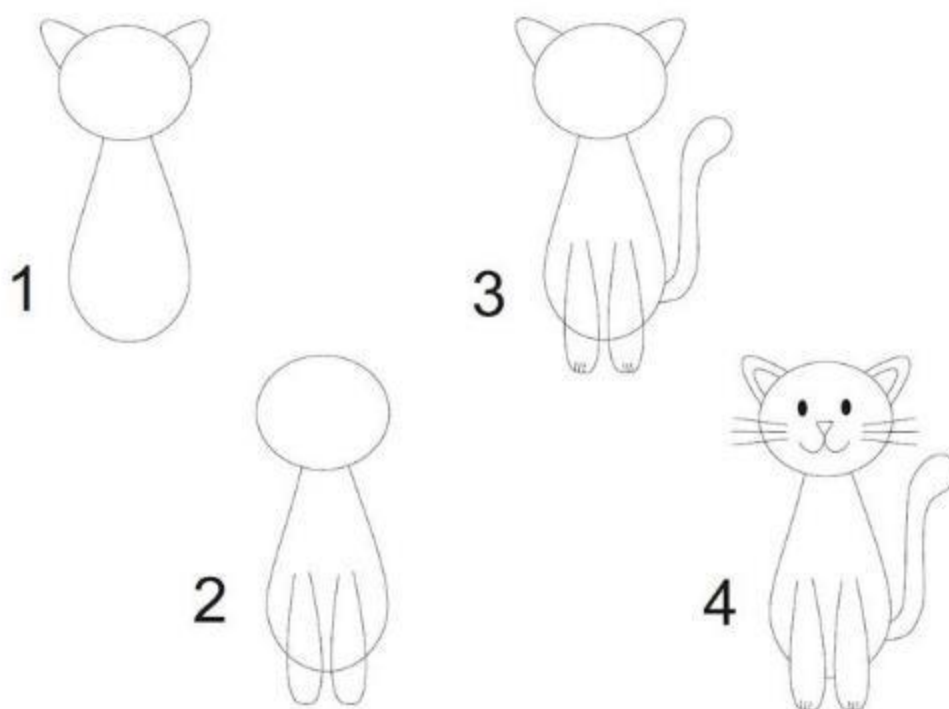
Oczy najpiękniejsze w świecie.

Wąsiska długie, najdłuższe przecież,

Jeszcze tylko trójkątny nosek,

Słodka mordeczka...

I już mam portret koteczka!

Dziecko otrzymuje kartkę, kredki i próbuje samodzielnie narysować portret kotka. Koloruje według własnych pomysłów.

2. „Koty i kotki” – określanie cech jakościowych i ćwiczenie umiejętności używania tych określeń. Kształtowanie umiejętności porządkowania elementów od najmniejszego do największego i odwrotnie.

R. trzyma w ręku kotka-przytulankę i rozmawia z dzieckiem o kotkach:

- Jakie są kotki?;
- Za co je lubimy?;
- Jakie mają zwyczaje?;
- Jak miauczą?

R. śpiewa dowolną piosenkę o kotku lub recytuje dowolny wierszyk, dziecko w przerwach mówi „miau” i przekazuje kotka pluszowego do rąk.

R. rozkłada przed sobą trzy obrazy kotów: kota domowego, żbika, rysia. Przedstawia dziecku zwierzęta i prosi, aby wskazało małego kota, większego i największego. R. opowiada o tym, gdzie te koty mieszkają (żbik i ryś zamieszkują góry zwane Bieszczadami, żbiki mieszkają też w Beskidach, bardzo trudno jest je zaobserwować, bo są bardzo płochliwe. Rysie mieszkają również niedaleko nas, w Kampinosie). R. pyta, czym się różnią te koty.

3. „Ułóż według wielkości” – kształtowanie umiejętności porządkowania elementów od najmniejszego do największego i odwrotnie.

– „Kotki, koty, kocury” – zabawa ruchowa z elementem czworakowania. Dziecko w pozycji na czworakach naśladuje na hasło:

- Kotek naśladują kocięta;
- Kotek naśladują dorosłe koty;
- Kocur naśladują drapieżniki np. tygrysa, lwa.

4. Praca z KP 2.36 – utrwalenie wyglądu i miejsca zamieszkania tygrysów, ćwiczenia małej motoryki poprzez pracę z plasteliną. Dziecko omawia obrazek na karcie, zwraca uwagę na wygląd tygrysa. Korzystając z eksponatów z domowych zbiorów, utrwała wiedzę o tygrysach: bardzo niebezpieczne drapieżniki, zamieszkujące Azję, można je obejrzeć w zoo, są kuzynami naszych kotów, ale dużo większymi, mają piękne futro w żółto-czarne pasy. R. prezentuje dziecku, jak z plasteliny uformować cienkie wałeczki i nakleić je na sylwetę tygrysa, motywuje dziecko do wykonania pracy w całości.

5. „Dziwne wędrowanie” – ćwiczenie wzmacniające mięśnie brzucha z elementem równowagi, wdrażanie do współpracy. Dziecko dobiera się parami z Rodzicem. Kładą się na plecach na podłodze naprzeciwko siebie, unoszą nogi i dotykają stopami stopy dziecka naprzeciwko, zaczynają pedałować. Chwilę odpoczywają i ponownie pedałują.

6. Pingwin – zabawa muzyczna, doskonalenie umiejętności konstrukcyjnych poprzez konstruowanie obrazu z kół. Dziecko naśladuje:

O, jak przyjemnie i jak wesoło (dziecko idzie zgodnie z rytmem piosenki do przodu, naśladując pingwina)

W pingwina bawić się, się.

Raz nóżka prawa, raz nóżka lewa, (dziecko wysuwa prawą, a potem lewą nogę)

Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy. (dziecko podskakuje do przodu, do tyłu, trzy razy do przodu)

Pingwinek mama, pingwinek tata,

Pingwinek synek, córki trzy. (dziecko podskakuje w miejscu)

Raz nóżka prawa, raz nóżka lewa, (dziecko wysuwa prawą, a potem lewą nogę)

Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy. (dziecko podskakuje do przodu, do tyłu, trzy razy do przodu)
itd.

Kiedy pingwina tańczy rodzina,

To aż podłoga cała drży

Raz nóżka prawa, raz nóżka lewa,

Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy.

Gdy Antarktydą pingwiny idą,

Śpiewają głośno „pi, pi, pi”.

Raz nóżka prawa, raz nóżka lewa,

Do przodu, do tyłu i raz, dwa, trzy.

Potrzebne będą: koła białe i czarne, kartki, kleje.

7. Na tacy leżą koła białe i czarne (origami, różne wielkości). R. prosi, aby dziecko z kół skonstruowało pingwina. Jak on wygląda? Dziecko pracuje samodzielnie.

